

“मीठे बच्चे- ब्रह्मा बाबा शिवबाबाको रथ हो, दुवैको सँगसँगै पार्ट चल्छ, यसमा अलिकति पनि संशय आउनु हुँदैन ।”

प्रश्न:- मनुष्य दुःखबाट छुट्नको लागि कुनचाहिँ युक्ति रच्छन्, जसलाई महापाप भनिन्छ ?

उत्तर:- मनुष्य जब दुःखी हुन्छन्, स्वयंलाई खतम गर्नको लागि अनेक उपाय रच्छन् । जीवघात गर्ने कोसिस गर्छन्, सम्भन्छन्- यसो गरेर हामी दुःखबाट छुट्छौं । तर यो जस्तो महापाप अरू केही हुँदैन । उनीहरू भनै दुःखमा फँस्छन् किनकि यो हो नै अपार दुःखको दुनियाँ ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूसँग बाबाले सोध्नुहुन्छ, आत्माहरूसँग परमात्माले सोध्नुहुन्छ । यो त जान्दछौ- हामी परमपिता परमात्माको सामुन्ने बसेका छौं । उहाँको आफ्नो रथ त छैन । यो त निश्चय छ नि- यस भृकुटीको बीचमा बाबाको निवास स्थान हो । बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ- म यिनको भृकुटीको बीचमा बस्छु । यिनको शरीर भाडामा लिन्छु । आत्मा भृकुटीको बीचमा छ त्यसैले बाबा पनि त्यहीँ बस्नुहुन्छ । ब्रह्मा पनि छन् भने शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ । ब्रह्मा विना शिव बाबाले कसरी बोल्नु हुन्छ ? शिव बाबालाई सधैं माथि याद गर्दै आयौ । अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी बाबाको पासमा यहाँ बसेका छौं । यस्तो होइन- शिवबाबा माथि हुनुहुन्छ । उहाँको प्रतिमा यहाँ पूजिन्छ । यी धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छन् । तिमीले त जान्दछौ- बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । ज्ञान कहाँबाट सुनाउनुहुन्छ ? के माथिबाट सुनाउनुहुन्छ ? यहाँ तल आउनु भएको छ । ब्रह्मा तनद्वारा सुनाउनुहुन्छ । कतिले भन्छन्- हामी ब्रह्मालाई मान्दैनौं । तर शिवबाबा स्वयं ब्रह्मा तनद्वारा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । यो समझको कुरा हो नि । तर माया बडो शक्तिशाली छ । एकदमै मुख मोडेर पछाडि फर्काइदिन्छ । अब तिम्रो मुख शिव बाबाले सामुन्ने गर्नु भएको छ । सम्मुख बसेका छौ । फेरि जसले यस्तो सम्भन्छन्- ब्रह्मा त केही पनि होइनन् उनीहरूको के गति होला ! दुर्गति हुन्छ । केही पनि ज्ञान छैन । मनुष्यले पुकार्छन्- हे भगवान् । फेरि उहाँ भगवान्ले सुन्नुहुन्छ र ? उहाँलाई भन्छन् नि- मुक्तिदाता आउनुहोस् या वहाँ नै बसेर मुक्ति दिनुहुन्छ ? कल्प-कल्प पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै बाबा आउनुहुन्छ । जसमा आउनुहुन्छ उहाँलाई नै यदि उडाइदियो भने के भन्ने ! नम्बरवन तमोप्रधान । निश्चय हुँदा-हुँदै पनि मायाले एकदमै मुख मोडिदिन्छ । उसमा यति बल छ, जसले एकदम कौडी तुल्य बनाइदिन्छ । यस्ता पनि कुनै कुनै सेन्टरमा छन् यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- खबरदार रहने गर । हुन त सुनेको कुरालाई सुनाउँछन् पनि तर तिनीहरू मानौं पंडित समान हुन् । जसरी बाबाले पंडितको कहानी बताउनु हुन्छ नि । उसले भन्यो राम-राम भन्नाले सागर पार हुन्छौ । यो पनि एक कहानी बनाएका छन् । यस समय तिमी बाबाको यादले विषय सागरबाट क्षीर सागरमा जान्छौ नि । उनीहरूले भक्ति मार्गका धेरै कथाहरू बनाएका छन् । यस्ता कुरा त हुँदैनन् । यो एक कहानी बनेको छ । पंडितले अरूलाई भन्थ्यो तर स्वयंको खाता बिल्कुलै खाली थियो । स्वयं विकारमा गइरहने र अरूलाई भन्ने निर्विकारी बन, फेरि त्यसको के असर होला ! यस्ता पनि ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन्- स्वयंलाई निश्चय छैन, अरूलाई सुनाइरहन्छन् यसैले कहीं-कहीं सुनाउने भन्दा पनि सुन्नेवाला अगाडि जान्छन् । जसले धेरैको सेवा गर्छन्, उनीहरू अवश्य प्यारो त लाग्छन् नि । पंडित भूटो भयो भने उसलाई कसले प्यार गर्छ !

२०७२ पौष २९ बुधवार १३-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

फेरि प्यार तिनीहरूमा जान्छ, जसले प्राक्टिकलमा याद गर्छन्। राम्रा-राम्रा महारथीहरूलाई पनि मायाले खाइदिन्छ। धेरैलाई खायो। बाबाले पनि सम्झाउनु हुन्छ— अहिले कर्मातीत अवस्था भएको छैन। एकातर्फ लडाई हुन्छ, दोस्रो तर्फ कर्मातीत अवस्था हुन्छ। पूरा सम्बन्ध छ। फेरि जब लडाई पूरा हुन्छ अनि परिवर्तन हुन्छ। पहिले रुद्रमाला बन्छ। यी कुरा अरू कसैले जान्दैन। तिमीले बुझेका छौ— विनाश सामुने खडा छ। अहिले तिमी थोरै संख्यामा छौ, उनीहरू धेरै संख्यामा छन्। त्यसैले तिमीलाई कसले मान्छ ? जब तिम्रो वृद्धि हुन्छ फेरि तिम्रो योगबलले धेरैलाई खिच्छ। जति तिमीबाट खिया निकल्दै जान्छ, उति नै बल भरिन्छ। यस्तो होइन बाबा जानी जाननहार हुनुहुन्छ। यहाँ आएर सबैलाई देख्नुहुन्छ, सबैको अवस्थालाई जान्नुहुन्छ। बाबाले बच्चाहरूको अवस्थालाई जान्नुहुन्छ र ? सबै कुरा थाहा हुन्छ। यसमा अन्तर्यामीको कुनै कुरा छैन। अहिले त कर्मातीत अवस्था भइसकेको छैन। आसुरी कुराकानी, चलन आदि सबै प्रसिद्ध हुन्छन्। तिमीले त दैवी चलन बनाउनु छ। देवताहरू सर्व गुण सम्पन्न हुन्छन् नि। अब तिमीलाई यस्तो बन्नु छ। कहाँ ती असुर, कहाँ देवताहरू ! तर मायाले कसैलाई पनि छोड्दैन, लज्जावती भारजस्तो बनाइदिन्छ। एकदम मारिदिन्छ। ५ सिँढी छन् नि। देह-अभिमान आउनाले नै माथिबाट एकदमै तल गिर्छन्। गिन्यो अनि मन्यो। आजभोलि आफैँलाई मार्नको लागि कस्तो-कस्तो उपाय रच्छन्। २१ तल्लाबाट हाम फाल्छन्, ताकि तत्काल मर्न सकियोस्, फेरि अस्पतालमा बसिरहन, दुःख भोगिरहन नपरोस्। ५ तल्लाबाट गिन्यो तर मरेन भने कति दुःख भोगिरहन्छन्। कसैले आफैँलाई आगो लगाउँछन्। यदि कसैले उनीहरूलाई बचाउँछ भने उनीहरूलाई कति दुःख सहन गर्नुपर्छ। जल्यो भने आत्मा त गइहाल्छ नि ! यसैले जीवघात गर्छन्, शरीरलाई खतम गरिदिन्छन्। सम्झन्छन्— शरीर छोड्नाले दुःखबाट छुट्छौं। तर यो पनि महापाप हो, अभै बढी दुःख भोग्नुपर्छ किनकि यो हो नै अपार दुःखको दुनियाँ, वहाँ हुन्छ अपार सुख। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— अहिले हामी फर्किन्छौं, दुःखधामबाट सुखधाममा जान्छौं। अब बाबा जसले हामीलाई सुखधामको मालिक बनाउनु हुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु छ। यिनद्वारा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ, चित्र पनि छन् नि। ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना। तिमी भन्दछौ— बाबा हामी अनेक पटक हजुरसँग स्वर्गको वर्सा लिनको लागि आउँछौं। बाबा पनि संगममा नै आउनुहुन्छ जब दुनियाँलाई बदल्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमी बच्चाहरूलाई दुःखबाट छुटाएर सुखको पावन दुनियाँमा लैजान। बोलाउँछन् पनि— हे पतित-पावन... हामीलाई यो फोहोरी दुनियाँबाट घर लैजानुहोस्। यो कहाँ सम्झन्छन् र— हामीले महाकाललाई बोलाइरहेका छौं। बाबा अवश्य आउनु हुन्छ। हामी मछौं अनि त शान्ति हुन्छ नि। शान्ति-शान्ति भनिरहन्छन्। शान्ति त छ परमधाममा। तर यस दुनियाँमा शान्ति कसरी हुन्छ जबसम्म यति धेरै मनुष्य छन् ! सत्ययुगमा सुख-शान्ति थियो। अहिले कलियुगमा अनेक धर्म छन्। ती जब समाप्त हुन्छन्, तब एक धर्मको स्थापना हुन्छ, अनि सुख-शान्ति हुन्छ। हाहाकारपछि नै जय-जयकार हुन्छ। पछि गएर देख्नेछौ— मृत्युको बजार कति बढ्छ। विनाश अवश्य हुनु छ। एक धर्मको स्थापना बाबा आएर गराउनु हुन्छ। राजयोग पनि सिकाउनु हुन्छ। बाँकी सबै अनेक धर्म खलास हुन्छन्। गीतामा केही देखाएका छैनन्। ५ पाण्डव र कुकुर हिमालयमा गले। फेरि रिजल्ट के भयो ? प्रलय देखाएका छन्। जलमय हुन्छ तर सारा दुनियाँ जलमय हुन सक्दैन। भारतवर्ष त अविनाशी पवित्र खण्ड हो। त्यसमा पनि आबू सबैभन्दा पवित्र स्थान हो, जहाँ बाबा आएर तिमी

२०७२ पौष २९ बुधवार १३-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
बच्चाहरूद्वारा सर्वको सद्गति गर्नुहुन्छ। दिलवाला मन्दिरमा कति राम्रो यादगार छ। कति अर्थ
सहित छ। तर जसले बनाएका हुन्, उनीहरूले जान्दैनन्। फेरि पनि राम्रा बुझ्नेवाला त थिए नि।
द्वापरमा अवश्य राम्रा समझदार थिए। कलियुगमा हुन्छन् तमोप्रधान। द्वापरमा फेरि पनि तमो
बुद्धिका हुन्छन्। सबै मन्दिरहरूमा यो उच्च छ, जहाँ तिमी बसेका छौ।

अब तिमीले देखेछौ— विनाशमा एकैचोटि मृत्यु हुन्छ। होलसेल महाभारत लडाई लाग्नेछ। सबै
खतम हुन्छन्। बाँकी एक खण्ड रहन्छ। भारतवर्ष धेरै सानो हुन्छ, बाँकी सबै खतम हुन्छन्। स्वर्ग
कति सानो हुन्छ। अहिले यो ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। कसैलाई बुझाउन पनि समय लाग्छ। यो हो
पुरुषोत्तम संगमयुग। यहाँ कति धेरै मनुष्य छन्, वहाँ कति थोरै हुन्छन्। यी सबै खतम हुन्छन्।
विश्वको इतिहास-भूगोल शुरूदेखि दोहोरिन्छ। अवश्य पनि स्वर्गबाटै दोहोरिन्छ। पछि त आउँदैनौ।
यो ड्रामाको चक्र अनादि छ, जुन घुमि नै रहन्छ। यसतर्फ छ कलियुग, त्यसतर्फ छ सत्ययुग।
हामी संगममा छौं। यो पनि तिमीले बुझेका छौ। बाबा आउनुहुन्छ, बाबालाई रथ त अवश्य
चाहिन्छ नि। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— अब तिमी घर जान्छौ। फेरि यी लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ,
त्यसैले दैवीगुण पनि धारण गर्नुपर्छ। माया यस्तो छ जसले एकदम जमादार बनाइदिन्छ। त्यसैले
लेख्छन्— बाबा, मैले कालो मुख गरें।

यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ— रावण राज्य र रामराज्य केलार्इ भनिन्छ। पतितबाट
पावन, फेरि पावनबाट पतित कसरी बन्छौ! यो खेलको रहस्य बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ।।
बाबा ज्ञानका सागर, बीजरूप हुनुहुन्छ नि! चैतन्य हुनुहुन्छ। उहाँले नै आएर सम्झाउनु हुन्छ।
बाबाले नै भन्नुहुन्छ— सारा कल्पको वृक्षको रहस्य बुझ्यौ? यिनमा के-के हुन्छ। तिमीले यसमा
कति पार्ट खेल्यौ? आधा कल्प हुन्छ दैवी स्वराज्य। आधा कल्प हुन्छ आसुरी राज्य। राम्रा-राम्रा जो
बच्चाहरू छन्, उनीहरूको बुद्धिमा ज्ञान रहन्छ। बाबाले आफू समान बनाउनु हुन्छ नि!
टिचरहरूमा पनि नम्बरवार छन्। कति त टिचर्स भएर पनि रिसाउँछन्। धेरैलाई सिकाएर फेरि
स्वयं खतम भए। साना-साना बच्चाहरू पनि भिन्न-भिन्न संस्कारवाला हुन्छन्। कोही त हेर
नम्बरवन शैतान, कोही फेरि परिस्तानमा जान लायक। कति छन्, जो न ज्ञान लिन्छन्, न आफ्नो
चलन सुधारछन्, सबैलाई दुःख दिइरहन्छन्। यो पनि शास्त्रहरूमा देखाइएको छ— असुर आएर लुकेर
बस्थ्यो। असुर बनेर कति कष्ट दिन्छन्। यो सबै त भइ नै रहन्छ। उच्चभन्दा उच्च बाबा नै
स्वर्गको स्थापना गर्न आउनुपर्छ। माया पनि बडो शक्तिशाली छ। दान दिन्छन् फेरि पनि मायाले
मुख मोडिदिन्छ। आधा (कच्चा)लाई मायाले अवश्य खाइदिन्छ। तब त भन्छन्— माया ठूलो दुश्मन
हो। आधाकल्प मायाले राज्य गर्छ त्यसैले अवश्य यति पहलमान पनि छ नि। मायासँग हार्नेको
हालत के हुन्छ! अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कहिले पनि लज्जावती भएर जस्तो बन्नु हुँदैन। दैवी गुण धारण गरेर आफ्नो चलन सुधार्नु छ।
- २) बाबाको प्यार प्राप्त गर्नको लागि सेवा गर्नु छ। जुन कुरा अरूलाई सुनाउँछौ, त्यो स्वयं धारण गर्नु पर्छ। कर्मातीत अवस्थामा जानको लागि पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदानः— बापदादाको साथद्वारा मायालाई टाढैबाट मूर्छित गर्ने मायाजित, जगतजित भव

जसरी बाबाको स्नेही बनेका छौ त्यसैगरी बाबालाई साथी बनायौ भने माया टाढैबाट मूर्छित हुन्छ। शुरू-शुरूको जुन प्रतिज्ञा छ, हजुरसँगै खाऊँ, हजुरसँगै बसूँ, हजुरसँगै दिलका कुरा गरूँ... यही प्रतिज्ञा अनुसार सारा दिनचर्यामा हरेक कार्य बाबाको साथमा गन्यौ भने मायाले डिस्टर्ब गर्न सक्दैन, त्यसको डिस्ट्रक्शन (विनाश) हुन्छ। त्यसैले साथीलाई सधैं साथमा राख, साथको शक्तिद्वारा वा मिलनमा मगन रह्यौ भने मायाजित, जगतजित बन्नेछौ।

स्लोगनः— आफ्नो उच्च वृत्तिद्वारा प्रवृत्तिको परिस्थितिहरूलाई परिवर्तन गर।

डबल लाइट स्थितिको अनुभव

(१३) आज्ञाकारी बनेर बापदादाको आज्ञारूपी कदममा कदम राखेर परमात्मा आशीर्वादको अनुभव गर। आज्ञाकारी बच्चाहरूलाई नै सर्व सम्बन्धको रूपमा परमात्म आशीर्वाद मिल्छ, यो आशीर्वादले डबल लाइट बनाइदिन्छ।